

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci navrhovateľa **Mgr. M. K.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu, B.**, o výšku **invalidného dôchodku**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. októbra 2007, č.k. 7Sd/58/2007-24, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. októbra 2007, č.k. 7Sd/58/2007-24, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. zo 6. novembra 2006 v spojení s rozhodnutím číslo X. z 1. februára 2007, ktorými podľa § 29 ods. 1 zák.č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.č. 100/1988 Zb.) zamietla žiadosť navrhovateľa z 30. novembra 2005 o zvýšenie invalidného dôchodku z dôvodu utrpeného pracovného úrazu s odôvodnením, že podľa posudku

posudkového lekára pobočky Sociálnej poisťovne B., resp. stanoviska Kliniky pracovného lekárstva zo 6. februára 2006 vznik invalidity nie je v súvislosti s pracovným úrazom.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd považoval posudky posudkových lekárov pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne za odborné a náležité zdôvodnené a osvojil si ich záver, že invalidita navrhovateľa nevznikla v dôsledku pracovného úrazu, utrpeného 19. júla 2002, ale je následkom postupných orgánových prejavov progredujúcej aterosklerózy a choroby vysokého tlaku, keď taký záver posudkov sa opiera aj o stanovisko hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva pre klinické pracovné lekárstvo.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že jeho zamestnávateľ uznal náhlu cievnu mozgovú príhodu, utrpenú 19. júla 2002 za pracovný úraz. V rozhodnutí o priznaní invalidného dôchodku však nebolo uvedené, že invalidita je v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom a postupom posudkovej lekárky v konaní o priznanie invalidného dôchodku bol hrubo porušený zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a bol tým značne finančne poškodený. Nikdy nebol posúdený lekárom Kliniky pracovného lekárstva a posudok, vydaný 3,5 roka po uznaní náhlej cievnej mozgovej príhody za pracovný úraz považuje za retroaktívny a odborné stanovisko za vykonštruované. Krajský súd pritom neakceptoval súdnoznalecký posudok súdnej znalkyne – klinickej psychologičky. Žiadal, aby odvolací súd vylúčil všetkých posudkových lekárov Sociálnej poisťovne z ďalšieho konania a aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a doplnenie dokazovania.

Navrhovateľ k odvolaniu pripojil kópie lekárskeho nálezov i znaleckého posudku PhDr. O. V. č. 2/2007 z 5. mája 2007.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Nebolo sporné, že navrhovateľ bol v júli 2007 postihnutý náhlou cievnu mozgovou príhodou.

Z dávkového spisu vyplýva, že navrhovateľ bol 27. júla 2003 posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia č. 11 pri pobočke Sociálnej poisťovne B. od 3. júla 2003 uznaný invalidným podľa § 29 ods.3 zákona č. 100/1988 Zb.. Právoplatným rozhodnutím odporkyne číslo X. z 23. septembra 2003 v spojení s rozhodnutím toho istého čísla z 24. októbra 2003 mu bol podľa § 29 ods. 1 písm. a/ zák.č.100/1988 Zb. od 1. augusta 2003 priznaný invalidný dôchodok v sume 7 383 Sk mesačne s tým, že za invalidného bol uznaný podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zák.č. 100/1988 Zb.

Podľa § 29 ods.1 zák.č.100/1988 Zb. občan má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal

a) invalidným, bol zamestnaný po dobu potrebnú pre nárok na tento dôchodok a v čase vzniku invalidity nesplnil podmienky nároku na starobný dôchodok, **alebo**

b) invalidným následkom pracovného úrazu.

Záver o tom, že invalidita je následkom pracovného úrazu (§ 29 ods. 1 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb.) je preto významná len z toho hľadiska, že v takom prípade nie je pre vznik nároku na invalidný dôchodok potrebné splnenie podmienky potrebnej doby zamestnania, uvedenej v § 29 ods. 4 zák.č. 100/1988 Zb. Ako je uvedené vyššie, navrhovateľovi nárok na invalidný dôchodok vznikol a invalidný dôchodok mu priznaný bol.

Preskúmanými rozhodnutiami odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku, ktorého sa domáhal s poukázaním na to, že jeho invalidita vznikla v súvislosti s pracovným úrazom.

Spôsob výpočtu invalidného dôchodku je upravený v § 30 zák.č. 100/1988 Zb.

Podľa § 30 ods. 7 zák.č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 31. mája 1992, invalidný dôchodok občana, ktorý sa stal invalidným následkom pracovného úrazu, je o 10% priemerného mesačného zárobku vyšší ako invalidný dôchodok vypočítaný podľa odsekov 1 až 6. Toto zvýšenie nepatrí, ak príčinou úrazu bola opitosť občana alebo zneužitie omamných prostriedkov.

Zákonom č. 235/1992 Zb. o zrušení pracovných kategórií a o niektorých ďalších zmenách v sociálnom zabezpečení, ktorý nadobudol účinnosť 1. júna 1992, bol odsek 7 z §-u 30 zák.č. 100/1988 Zb. vypustený .

Počnúc 1. júnom 1992 preto **pre výšku invalidného dôchodku nie je rozhodujúce, či invalidita vznikla** zo všeobecných príčin alebo **v súvislosti s pracovným úrazom**. Ani prípadný záver o invalidite následkom pracovného úrazu by preto v prípade navrhovateľa neodôvodňoval zvýšenie jeho invalidného dôchodku.

Túto okolnosť opomenula tak odporkyňa ako aj krajský súd. Vzhľadom na to, že otázka príčinnej súvislosti invalidity s pracovným úrazom po 31. máji 1992 nemá pre výpočet výšky invalidného dôchodku právny význam, dokazovanie takej skutočnosti v správnom konaní o žiadosti navrhovateľa o zvýšenie dôchodku z tohto titulu bolo nadbytočné. Z tých istých dôvodov považoval odvolací súd námietky navrhovateľa v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za irelevantné.

Otázka príčinnej súvislosti invalidity s pracovným úrazom by mohla mať v prípade sporu vplyv napríklad na posúdenie nároku navrhovateľa na náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti a po skončení práceneschopnosti, resp. na posúdenie nároku na úrazovú rentu, rozhodovanie o ktorých je však otázkou iných konaní, nie konania o invalidnom dôchodku.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku rozhodla v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 221 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže účastníci náhradu trov neuplatnili.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2008

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová